

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 393

гр. Варна, 19.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РА.ца Ц. Райкова

като разгледа докладваното от РА.ца Ц. Райкова Търговско дело № 20213100900442 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Подадена е искова молба от:

ИЩЕЦ: „Банка ДСК“ АД, ЕИК 121830616, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Московска“ № 19, представлявана заедно от изпълнителните директори - Боян Филипов Стефов и Славейко Любомиров Славейков, действащи чрез юрисконсулт Ел. М., със съдебен адрес: *****

срещу

ОТВЕТНИК: Н. Г. А., роден на 04.05.1995г., гражданин на Кралство Великобритания, с постоянен адрес: *****/ и ЛНЧ: ***** с разрешен срок на продължително пребиваващ в Република България до 29.08.2024г. и административен адрес в РБ: *****.

На основание чл. 127 ал. 4 от ГПК ищеца е посочил следната банкова сметка: IBAN:*****, BIC – STSABGSF, „БАНКА ДСК“ ЕАД.

С разпореждане № 3665 / 07.09.2021 г. съдът е констатирал, че предмет на спора е правоотношение, в което ответника по делото има качеството на потребител, поради което на основание чл. 113 от ГПК е преценил, че спорът подлежи на разглеждане по общия исков ред.

Съдът намира, че е компетентен да разгледа спора съобразно правилото на чл. 4, ал. 1, т. 2 от КМЧП, доколкото ищецът е юридическо лице със седалище в Република България.

След като извърши проверка за редовността на разменените книжа, допустимостта на предявените искове, включително и цената на главния иск, съобрази исканията и възраженията на страните, на основание чл. 140 от ГПК, съдът намира, че следва да се

произнесе по предварителните въпроси /такива се поставят във връзка с международната компетентност на българския съд и приложимото право/ и по допускането на доказателствата.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът по делото не е депозирал писмен отговор на исковата молба. Ответникът не е изпълнил задължението си по чл.40, ал.1 от ГПК, а за последствията от неизпълнението е бил изрично предупреден.

По предварителните въпроси:

По отношение на компетентността на българския съд:

В настоящото производство ответникът е гражданин на ОКВ, като към датата на подаване на исковата молба, както към настоящия момент /до 20.08.2024г./, същият е с разрешение за постоянно пребиваване в Република България. Опитите, обаче, ответникът да бъде открит на регистрираните от него административни адреси в Република България, са неуспешни. Съдът е извършил и необходимите справки за установяване на най-тесна връзка на лицето с Република България, доколкото и самият факт на регистриран административен адрес, при остъствие на останА. факти, от които да се заключи местоживееене, не е достатъчно основание да обоснове компетентност на съда като израз на най-тесна връзка / в този смисъл и Определение No 308/ 28.02.2023г., постановено по ч.гр.д. 4055 / 2022г. на ВКС, IV състав/. От изисканите справки се установява, че лицето не притежава недвижими имоти на територията на РБ или автомобили, регистрирани в РБ, няма избран личен лекар и не полага труд и не е самоосигуряващо се лице на територията на РБ. Установява се и от служебно извършена справка, че лицето няма регистрирано търговско дружество в РБ. От друга страна се установява, че в договора, лицето е посочило като постоянен адрес: *****. Видно от справката от ОД на МВР – Варна, след 28.10.2020г., когато лицето е напуснало територията на РБ, няма данни същото да е влизало отново. Книжата по делото са връчени на посочения адрес в УК, което тълкувано с всички обстоятелства, установени от служебните справки, следва да се тълкува в насока, че най-тесните връзки на ответника са с ОКВ, чиито гражданин е лицето.

Със свое разпореждане No 1597 /17.03.2023г. съдът погрешно е приел, че приложим в отношенията между страните е Регламент (ЕС) No 1215 / 2012г.

Съгласно чл. 67 ал. 1 от Споразумение за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, предвиждащ, че и в държавите членки в ситуации, засягащи Обединеното кралство, по отношение на съдебни производства, образувани преди края на преходния период, и по отношение на производства или искове, които са свързани с такива съдебни производства, се прилагат следните актове или разпоредби: б. а/ - разпоредбите относно компетентността от Регламент (ЕС) № 1215/2012г. Тъй като искът е предявен на 05.07.2021г., а края на преходния период е 31.12.2020г., то Регламент (ЕС) № 1215/2012г. не намира приложение.

Това се отнася и за Брюкселската конвенция относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела, подписана на 27.09.1968 г. и Протокола за нейното тълкуване от Съда, подписан на 03.06.1971 г. в Л., които също са престанА. да се прилагат по отношение на Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия - по аргумент от споразумението за напускане на Съюза. Считано от 01.01.2021 г. законодателството на Съюза не се прилага по отношение на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия като последица от прекратяване на членството на страната в ЕС. Относно Брюкселската конвенция относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела, подписана на 27.09.1968 г. и Протокола за нейното тълкуване от Съда, подписан на 03.06.1971 г. в Люксембург е нА.це и изрична нотификация от 01.02.2021 г. от правителството на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия до Генералния секретар на Съвета на ЕС относно становището на напусналата Съюза държава - членка за неприложимостта на тази конвенция към нея.

Не следва да намери приложение и Луганската Конвенция от 2007г., която цели ефективно да разшири действието на Регламент Брюксел I по отношение на Дания, Норвегия, Исландия и Швейцария. Посочената конвенция, която засяга въпроси относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела е подписана от една страна от ЕС (представляващ всички държави-членки на ЕС с изключение на Дания), Дания (действаща от свое име) и три държави от Норвегия, Исландия и Швейцария. След Брекзит, обаче, и доколкото ОКВ не е държава –членка на ЕС след изтичане на преходния период, то и приложение не следва да намери Луганската конвенция. ОКВ е направила опит отново за присъединяване към Луганската конвенция, който понастоящем е блокиран от страна на ЕК, която блокира участието на ОКВ като страна по Конвенцията.

На следващо място - към настоящия момент между Република България и ОКВ не съществува и двустранен договор за правна помощ, определящ компетентния съд при договор с потребител.

По изложените съображения следва да се приложи КМЧП и конкретно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 КМЧП, според която международно компетентен е именно българският съд, тъй като искът е предявен от юридическо лице, регистрирано в Република България, а специалната компетентност по чл. 16 от КМЧП, касаеща потребителски спорове не изключва приетото, тъй като въвежда още две хипотези, при които обаче ищецът е потребител. / в този смисъл Определение No 308/ 28.02.2023г., постановено по ч.гр.д. 4055 / 2022г. на ВКС, IV състав/. Незаконосъобразни са в този смисъл и указанията на съда, дадени с разпореждане No 1597 / 17.03.2023г., касаещи приложимостта на разпоредбата на чл.26 ал.2 от Регламен (ЕС) No 1215 / 2012г.

По отношение на приложимото право:

Съгласно чл. 95 ал. 2 от КМЧП договорът, сключен с потребител, се урежда от избраното от страните право. В настоящия случай не се установява евентуално сключено

след възникване на спора споразумение, с което страните да са направили избор на приложимото право, а в самия договор липсва изрична уговорка. За такава би могла да се счете изрично посоченото в договора, за което и ответникът е изразил съгласие, а именно: „ За неупоменатите в договора и Общите условия въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за кредитните институции, наредбите за прилагането му и други относими нормативни актове“ /последен абзац от договора/. Дори и да не се възприеме подобно тълкуване на цитираната уговорка,

Съгласно чл. 94 ал. 1 от КМЧП когато страните не са избрА. приложимото право, прилага се правото на държавата, с която договорът е в най-тясна връзка. В конкретния казус договорът е сключен в Република България, кредитът е предоставен на ответника от юридическо лице -банка, регистрирано в Република България за финансиране на обучението на ответника в българско висше учебно заведение, като изпълнението за предоставяне на сумите за таксите към учебното заведение е било по време, което обичайното местопребиваване на ответника е било в РБ. От обстоятелствата, при които се развива договорното правоотношение, може да се направи извод, че приложимо към спора е българското право като право на държавата, с която договорът има най-тясна връзка.

По доказателствата:

Съдът преценил като допустими и относими към предмета на спора представените от ищеца с исковата молба писмени доказателства, надлежно заверени по реда на чл. 183 от ГПК, поради което приема, че те следва да бъдат допуснати до събиране. Допуснати до събиране следва да бъдат и приложените към уточнителна молба вх. № 15963 / 10.08.2021г. писмени доказателства, както и изисканите служебни справки на л. 35, л.55, л.61- 62, л.200- л. 204, л.215 – л.216, л. 221 – л. 224, л. 230 – 231.

Искането на ищцовата страна за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза се явява основателно и относимо с оглед изясняване на спора по делото, поради което и следва да се допусне с поставените от ищеца в исковата молба и конкретизирани и допълнени от съда въпроси.

Предвид, че правоотношението е възникнало по Закона за кредитиране на студентите и докторантите, ищецът следва да бъде задължен да представи типовия договор, сключен между банката и министъра на образованието, на основание чл. 7 от ЗКСД, както и да заяви евентуално дА. е получил плащане по чл. 14 от ЗКСД, в случай, че в типовия договор са уговорени хипотези за гарантиране на средства.

Производството по делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните, на които да се съобщи проект за доклад по делото, на основание чл. 140 ГПК.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАНОВЯВА разглеждането на делото по ОБЩИЯ ИСКОВ РЕД, като граждански спор.

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание **на 29.04.2023г. от 09:30 часа**, за която дата и час да се уведомят страните.

СЪОБЩАВА НА СТРАНИТЕ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД НА ДЕЛОТО, на основание чл.140, ал.3 ГПК:

1.ОБСТОЯТЕЛСТВА, ОТ КОИТО ПРОИЗТИЧАТ ПРЕТЕНДИРАНИТЕ ПРАВА И ВЪЗРАЖЕНИЯ:

ИЩЕЦЪТ твърди, че по силата на Договор за целеви потребителски кредит за финансиране на студенти и докторанти, сключен на 11.12.2013г. е постигнато съгласие с кредитополучателя Н. Г. А. да му бъде предоставена сума в размер 78 233,20 лева, за заплащане на такси за обучение. Излага, че срокът за издължаване на кредита е 120 месеца, считано от датата на гратисния период, който съгласно чл. 3 от Договора обхваща периода от датата на първото усвояване до изтичане на една година от първата дата за провеждане на последния държавен изпит или защита на дипломна работа. Сочи също така, че кредитът се усвоява на части, като сумата на всяка дължима такса за обучение се превежда от банката на учебното заведение, посочена в документа, удостоверяващ качеството на кредитополучателя на студент или докторант, в срок не по-късно от последната дата на заплащане на таксата за обучение. Съгласно чл.5 от Договора е предвидено погасяване на кредита съобразно погасителен план на равни месечни вноски. Твърди, че кредитополучателят е поел ангажимент да заплаща фиксирана лихва в размер на 7 % годишно, като съгласно чл. 10.2 от ОУ лихвата се начислява върху усвоената част от кредита, включително по време на гратисния период, като в последния случай се капитализира годишно. Кредитът е бил усвояван на етапи чрез преводи по сметка на Медицински Университет „Проф. Параскев Стоянов“, гр. Варна, в размер на дължимата такса за обучение за съответния учебен период, като последната дата на която е извършен превод е 13.02.2017г., въз основа на представено Уверение № 103-283/06.02.2017 г. Ищецът твърди, че единствено първата такса е била заплатена предварително от кредитополучателя, съгласно уговореното в чл. 4.2 от процесния договор, като на 11.12.2013г. му е възстановена от банката по разплащателна сметка. Сочи, че е изпълнил всички задължения по договора, докато ответникът не е погасил нито една от вноските по уговорения помежду им погасителен план.

Твърди, че към датата на подаване на исковата молба било налице неизпълнение на 10 месечни вноски с падежи в периода 01.10.2020г. - 01.07.2021г., поради което целият остатък от кредита бил предсрочно изискуем съгласно т.17.2 от Общите условия, като отправя изрично изявление за последното чрез искова молба.

Претендира се присъждане на дължима главница в размер на 89 335,67 лева, формирана от останала непогасена в пълния й консолидиран размер с включени капитализации, ведно с възнаградителната лихва за периода от 01.09.2020 г. до 04.07.2021 г., както и обезщетение за забава по т.17.1 от Общите условия, в размер на 10 % върху просрочената главница, за периода от 01.10.2020 г. до 04.07.2021 г.

ИЩЕЦЪТ уточнява, че ответникът е чуждестранен гражданин, като същият е имал статус на продължително пребиваващ в страната, учащ по специалност „Медицина“ – редовна форма на обучение в Медицински Университет „Проф. Параскев Стонов“, гр. Варна в периода 2013г. – 2017г., а видно от изисканата справка от ОД на МВР, същият е с ЛНЧ: *****, разрешен срок на продължително пребиваващ до 29.08.2024г. и актуален адрес: гр. Варна, ул. „Константин Щъркелов“ 6, ет.2, ап.6.

Пояснява, че общият размер на усвоения от кредитополучателя Н. Г. А. кредит за обучение е в размер на 62 586,56 лева /общо осем платени вноски всяка по 7823,32 лева/, представляващ сбора от всички заплатени от банката семестриални такси в размер на 7823,32 лева през периода от 2013г. до 2017 г. Съгласно чл. 4.1. от договора за кредит семестриалните такси са платени по сметка на Медицински Университет „Проф. Параскев Стоянов“ гр.Варна по посочената в представените към исковата молба уверения от ВУЗ по чл. 10, ал.3 от ЗКСД банкова сметка на ВУЗ, както следва: на 12.12.2013г. - 7823,32 лева за зимния семестър на учебната 2013/2014г.; - на 18.02.2014г. - 7823,32 лева за летния семестър на учебната 2013/2014г.; - на 18.09.2014г. - 7823,32 лева за зимния семестър на учебната 2014/2015г.; - на 26.02.2015г. - 7823,32 лева за летния семестър на учебната 2014/2015г.; - на 30.09.2015г. - 7823,32 лева за зимния семестър на учебната 2015/2016г.; - на 22.02.2016г. - 7823,32 лева за летния семестър на учебната 2015/2016г.; - на 14.10.2016г. - 7823,32 лева за зимния семестър на учебната 2016/2017г.; - 13.02.2017г. - 7823,32 лева за летния семестър на учебната 2016/2017г., като след последният превод на 13.02.2017г. не са извършени други усвоявания по кредита.

Съгласно чл. 10.1 от общите условия към договора за предоставения кредит кредитополучателят заплаща фиксирана лихва, съгласно договора, в размер на 7 %. Лихвата се начислявала върху усвоената част от кредита, включително по време на гратисния период, като в последния случай се капитализирала годишно /раздел IV, т.10.1 и 10.2 от Общите условия/.

Последният държавен изпит е бил насрочен за месец септември 2019г., поради което и съгласно чл.3 от договора гратисния период е изтекъл през месец септември 2020 година, от когато за ответника е възникнало задължение да заплаща дължимите главница и лихва по кредита.Срокът на договора, регламентиращ крайната падежна дата, бил 120 месеца, считано от изтичане на гратисния период - тоест септември 2030г.

Претендираната главница в размер на 89 335,67 лева била формирана от усвоената част от кредита в размер на 62 586,56 лева и капитализираната договорна лихва в размер на 26749,11 лева, начислена през гратисния период от 11.12.2013г. до месец септември 2020г.

Претендираната договорна лихва в размер на 5280,57 лева била начислена за периода от 01.09.2020г., от който момент съгласно договора било спряно капитализирането на дължимата лихва към главницата и било начисляване на възнаградителна лихва до 04.07.2021г. - датата, предхождаща деня на подаване на исковата молба, с която банката обявила цялото вземане по кредита за предсрочно изискуемо.

Претендираната наказателна надбавка в размер на 197,05 лева, представлявало договореното между страните обезщетение за забава, дължимо на основание т.17.1 от Общите условия, като същото е в размер на 10 % върху частта от дължимата и неплатена по погасителен план просрочена главница, натрупана за периода от 01.10.2020г. до 04.07.2021г. - датата, предхождаща деня на подаване на исковата молба.

Предвид естеството на кредита- целеви за финансиране на бъдещо обучение, което не било ясно да. и кога щяло да приключи, и етапното усвояване на кредита, между страните нямало подписан погасителен план към момента на подписването на договора.

В срок по чл.131 от ГПК, ответникът, Н. Г. А., гражданин на Великобритания не е депозирал писмен отговор на исковата молба.

II. ПРАВНА КВАЛИФИКАЦИЯ НА ПРАВАТА, ПРЕТЕНДИРАНИ ОТ ИЩЕЦА, НА НАСРЕЩНИТЕ ПРАВА И ВЪЗРАЖЕНИЯТА НА ОТВЕТНИКА:

Предявени са от „Банка ДСК“ АД, ЕИК 121830616, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Московска“ № 19 **срещу** Н. Г. А., роден на *****, гражданин на Кралство Великобритания, с постоянен адрес: *****/ и ЛНЧ: ***** с разрешен срок на продължително пребиваващ в Република България до 29.08.2024г. и административен адрес в РБ: *****, **искове с правно основание чл. 17 ал.2 Закон за кредитиране на студенти и докторанти вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 430 от ТЗ** за осъждане на ответника да заплати на ищеца следните суми, дължими **Договор за целеви потребителски кредит за финансиране на студенти и докторанти по реда на Закона за кредитиране на студенти и докторанти от 11.12.2013г.**, сключен между ищеца, като кредитор и Н. Г. А., като кредитополучател, както следва:

- **сумата от 62 586,56 лв.** /шестдесет и две хиляди петстотин осемдесет и шест лева и петдесет и шест стотинки/, представляващи усвоена от кредитополучателя сума – главница по договора за кредит, чрез заплащане в полза на МУ -Варна държавни такси за обучение, **ведно** със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 05.07.2021г. до окончателното изплащане на задължението;

- **сумата от 26 749,11 лв.** /двадесет и шест хиляди седемстотин четиридесет и девет лева и единадесет стотинки/, представляващи капитализирана договорна лихва, начислена

презgratisния период от 11.12.2013г. до месец септември 2020г., дължима съобразно т. 10.1. от ОУ към договора за кредит, **ведно** със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 05.07.2021г. до окончателното изплащане на задължението;

- **сумата от 5 280,57 лв.** / пет хиляди двеста и осемдесет лева и петдесет и седем стотинки/, представляваща начислената дължима възнаградителна лихва за периода 01.09.2020г. до 04.07.2021г.;

- **сумата от 197,05 лв.** / сто деветдесет и седем лева и пет стотинки/, представляваща обезщетение за забава, начислено за периода 01.10.2020г. до 04.07.2021г. съобразно т.17.1. от Общите условия;

УКАЗВА на страните, че предвид характера на предявения иск, то на основание чл. 7 ал.3 от ГПК, съдът следи служебно за наличие на неравноправни клаузи в процесния договор и приложимите ОУ, тъй като са сключени с потребител. Предоставя възможност на страните най-късно в първо с.з да изразят становище по тези въпроси.

III. ОБСТОЯТЕЛСТВА, които са БЕЗСПОРНИ и/или не се нуждаят от ДОКАЗВАНЕ:

Предвид процесуалното поведение на страните отсъстват такива.

IV.РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ:

В тежест на всяка от страните по делото е да установи фактите на които основава своите искания и възражения, т.е. тези факти и обстоятелства, от които черпи изгодни за себе си правни последици.

Предвид процесуалното поведение на страните, съдът указва, че **в тежест на ищеца** е да установи, че „Банка ДСК“ АД, в качеството □ на кредитор, и ответникът, като кредитополучател са се намирали във взаимни облигационни правоотношения по договор за кредит; пълното и точно изпълнение на задълженията на кредитора по договора, настъпилата изискуемост на задълженията, вкл. предпоставките за настъпилата предсрочна изискуемост, както и редовното уведомяване на ответника за същата, и конкретния вид, период и размер на задълженията.

Предвид, че искът е насочен срещу потребител, съдът УКАЗВА на ищеца, че в негова тежест е да установи в случай, че се констатира неравноправни клаузи в потребителския договор, че същите са били уговорени индивидуално, че ответникът е взаимно обвързан от договора и ОУ към договора за кредит и погасителен план, индивидуално уговорени клаузи досежно лихвените проценти и капитализация, размер на задълженията, претендирани по пера, надлежно обявена на ответника предсрочна изискуемост, както и че е изпълнил особените изисквания на Закона за кредитиране на студентите и докторантите.

В тежест на ответника е да установи изпълнението на своите задължения.

V. УКАЗАНИЯ ДО СТРАНИТЕ ЗА КОИ ОТ ТВЪРДЯНИТЕ ОТ ТЯХ ФАКТИ НЕ СОЧАТ ДОКАЗАТЕЛСТВА

УКАЗВА на ищеца, че не сочи доказателства, че клаузите по процесния договор са индивидуално уговорени, че ответникът е вАдно обвързан от ОУ и погасителния план, както и че е изпълнил особените изисквания на Закона за кредитиране на студентите и докторантите при сключването на договора с ответника.

ПО ДОПУСКАНЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

ДОПУСКА ДО СЪБИРАНЕ като писмени доказателства по делото, представените с исковата молба писмени документи, надлежно заверени по реда на чл.183 от ГПК, както и тези приложени към уточнителна молба вх. No 15963 / 10.08.2021г. и изисканите служебни справки на л. 35, л.55, л.61- 62, л.200- л. 204, л.215 – л.216, л. 221 – л. 224, л. 230 – 231 от делото.

ЗАДЪЛЖАВА ищеца, в едноседмичен срок от получаване на съобщението с препис от настоящото определение, да представи по делото цялата преписка във връзка с процесния договор за кредит, подписан между страните, както и типовия договор, сключен между банката и министъра на образованието, на основание чл. 7 от ЗКСД.

ПРЕДУПРЕЖДАВА ищеца, че при неизпълнение на посоченото задължение съдът може да наложи глоба за неизпълнение, както и да приложи последиците по чл. 161 от ГПК, като приеме, че не са изпълнение особените изисквания на ЗКСД при подписване на процесния договор за кредит, както и че ищецът е получил плащане по чл. 14 от ЗКСД от държавата, с което вземанията му във връзка с процесния договор са удовлетворени.

ДОПУСКА провеждането на **СЪДЕБНО-СЧЕТОВОДНА ЕКСПЕРТИЗА**, по която вещото лице след запознаване с материА.те по делото, кредитно досие на кредитополучателя, проверка в счетоводството на ищеца на всички относими документи, касаещи усвояването и погасяването на процесния кредит, да даде заключение по следните въпроси:

1. Какъв е размерът на усвоената сума и на кои дати е усвоена тя? Към кого е извършен преводът и в какъв размер, с какво основание?

2. Погасяван ли е кредитът от ответника и в какъв размер? Как са отнасяни извършените погасявания за главница, лихви и други? На коя дата е преустановено плащането на погасителните вноски?

3. Какъв е размерът на вземането за главница и капита.зираната към нея възнаградителна лихва? Да се посочи и отделно какъв би бил размерът на главница без капита.зация на лихвата?

4. Какъв е размерът на дълга към момента на експертизата по пера - главница, договорна лихва, наказателна лихва в два варианта – с прилагане на клаузата за капитА.зация на лихвата и без нейното приложение, като за втория вариант възнаградителната лихва за периода от 01.09.2020 г. до 04.07.2021 г. и наказателна лихва за периода от 01.10.2020 г. до 04.07.2021 г. да се изчислят на база главница без капитА.зация.

5. По какъв начин е начислявана лихва за обезщетение – в какъв процент и върху каква главница (капитА.зирана или не). Същата да се преизчисли от вещото лице за периода от 01.10.2020 г. до 04.07.2021 г. за всеки от вариантите по т. 4, но в размер на законната лихва.

6. Каква е допуснатата забава, с посочване на брой дни и брой непогасени вноски, респ. техните падежи, за всеки от вариантите по т.4. Във втория вариант по т. 4 кредитът в просрочие ли е и от коя дата.

ОПРЕДЕЛЯ първоначален депозит за възнаграждение и разноски, свързани с изготвяне на заключението в размер на **600 лв. / шестстотин лева/**, платими от ищеца по сметка на ВОС в тридневен срок от получаване на настоящото определение, като в същия срок ищецът следва да представи по делото доказателства за извършеното плащане.

НАЗНАЧАВА, на основание чл. 195, ал. 1 ГПК в качеството на вещо лице за отговор на поставените въпроси **А. Г. П.**, което да бъде уведомено за изготвяне на експертизата, след внасяне на депозита. **УКАЗВА** на вещото лице задължението да информира съда с мотивиран отказ в седемдневен срок от уведомяването, в случай, че не може да изготви заключението поради липса на квА.фикация, болест или друга обективна причина или в определения срок, както и да представи заключението си най-малко една седмица преди насроченото съдебно заседание, на основание чл. 197, ал. 2, 198 и 199 ГПК, както и отговорността, която носи по чл. 86 ГПК. **УКАЗВА** на вещото лице, че за определяне на окончателен размер на възнаграждението, е необходимо да представи към заключението си справка – декларация.

УКАЗАНИЯ КЪМ СТРАНИТЕ:

УКАЗВА на страните, че тази страна, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощника на страната. При неизпълнение на това задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

НАПЪТВАНЕ КЪМ МЕДИАЦИЯ ИЛИ ДРУГ СПОСОБ ЗА ДОБРОВОЛНО УРЕЖДАНЕ НА СПОРА

ПРИКАНВА страните към постигане на споразумение, като разяснява, че сключването на спогодба е доброволен способ за уреждането на спора, който има преимущество пред спорното производство, като при постигане на спогодба заплатената от ищеца държавна такса се връща в половин размер.

НАСОЧВА страните към МЕДИАЦИЯ като алтернативен способ за разрешаване на спорове, на осн.чл.140 ал.2 ГПК и чл.11 ал.2 Закона за медиацията

РАЗЯСНЯВА, че медиаторът може да съдейства на страните за доброволното разрешаване на спора им, който да приключи с постигане на споразумение, одобрено от съда. Освен това, чрез медиацията страните могат да разрешат и други свои конфликтни отношения, извън предмета на съдебния спор и да постигнат и по тях споразумение.

Медиацията може да бъде осъществена в **ЦЕНТЪР ЗА МЕДИАЦИЯ** към Окръжен съд - Варна, адрес гр.Варна ул.,„Ангел Кънчев" № 12, ет.4 /сградата, в която се помещава СИС при ВРС/, без заплащане на такси.

За участие в медиация страните могат да се обърнат към координатора за ВОС: Нора Великова - ет. 4, стая 410, на тел. 052 62 33 62, както и на e-mail: mediation@vos.bg.

За предприемане действия по започване на процедура по медиация или в случай на постигане на спогодба следва да уведомят съда преди насроченото открито съдебно заседание.

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на страните по делото в хода на насроченото по делото съдебно заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответни процесуални действия, съобразно изразеното от всяка от тях становище, на основание чл. 146, ал. 3 ГПК.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на ищеца чрез ЕПЕП, а доколкото ответникът не е посочил адрес на територията на РБ, то и съобщението до ответника не следва да се изпраща.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____